…Segons les Escriptures

Primer de tot us vaig transmetre el mateix ensenyament que jo havia rebut:
Crist morí pels nostres pecats, com deien ja les Escriptures,
i fou sepultat; ressuscità el tercer dia, com deien ja les Escriptures. (1Cor 15, 3-4)

1Sa 10, 1 Llavors Samuel va agafar l'ampolleta de l'oli i el vessà sobre el cap de Saül. Després el va besar i li digué: ¡No és veritat que el Senyor t'ha ungit com a sobirà del seu poble? **2Re 9, 3** Pren llavors l'ampolleta d'oli, vessa-l'hi sobre el cap i digues-li: "Això diu el Senyor: Jo t'ungeixo rei d'Israel".	**Mc 14, 3** Mentre era a taula, vingué una dona que duia una ampolleta d'alabastre plena d'un perfum de nard autèntic i molt costós. La dona trencà l'ampolleta i buidà el perfum sobre el cap de Jesús
2Re 9, 13 Immediatament van agafar els seus mantells i els estengueren als seus peus, dalt l'escalinata. Van tocar el corn i cridaven: Jehú és rei! **Za 9, 9** Alegra't, ciutat de Sió, crida de goig, Jerusalem! Mira el teu rei que ve cap a tu, just i victoriós; arriba humilment, muntat en un ase, en un pollí, un fill de somera. **Ps 118, 25** Ah, Senyor, dóna'ns la victòria! Ah, Senyor, fes-nos triomfar! Beneït el qui ve en nom del Senyor. Us beneïm des de la casa del Senyor. El Senyor és Déu i ell ens il·lumina. Acosteu-vos amb els rams tot dansant fins a les vores de l'altar. **2Sa 7, 16** El teu casal i la teva reialesa es perpetuaran per sempre davant teu, el teu tron es mantindrà per sempre.	**Mc 11, 7-11** Llavors portaren a Jesús el pollí, li van posar al damunt els seus mantells, i ell hi va muntar. Molts van estendre els mantells pel camí, i d'altres, ramatge que tallaven dels camps. Els qui anaven davant i els qui seguien darrere cridaven: «*Hosanna! Beneït el qui ve en nom del Senyor!* Beneït el Regne que arriba, el del nostre pare David! *Hosanna* a dalt del cel!». Jesús va entrar a Jerusalem, al temple.
La situación en el Monte de los Olivos según 2 Samuel 15-17 (Crossan, pág. 521)	**Jn 18, 1** Després de dir això, Jesús va sortir amb els seus deixebles cap a l'altra banda del torrent de Cedró. Allà hi havia un hort, i Jesús hi entrà amb els seus deixebles.
Zac 14, 4 Aquell dia es plantarà dret dalt la muntanya de les Oliveres, que és davant de Jerusalem pel cantó d'orient. La muntanya s'obrirà pel mig i es formarà una vall immensa, des de llevant fins a ponent: mitja muntanya reculará cap al nord i mitja cap al sud.	**Lc 22, 39** [39] Llavors sortí i se'n va anar, com de costum, a la muntanya de les Oliveres. El seguiren també els deixebles. Cfr. El profeta egipcio
	Mc 14, 43-51 [43] Immediatament, quan encara Jesús parlava, es

	presenta Judes, un dels Dotze. L'acompanyava un grup de gent armada amb espases i garrots, que venia de part dels grans sacerdots, dels mestres de la Llei i dels notables. [44]El qui el traïa els havia donat aquesta contrasenya: «És el qui jo besaré: deteniu-lo i emporteu-vos-el ben custodiat.» [45] Tot seguit se li va acostar i li digué: «Rabí!» I el besà. [46] Ells s'abraonaren sobre Jesús i el detingueren. [47] Però un dels presents desembeinà l'espasa i, d'un cop, tallà l'orella al criat del gran sacerdot. [48] Jesús els digué: «Heu sortit a agafar-me armats amb espases i garrots, com si fos un bandoler. [49] Cada dia era amb vosaltres al temple ensenyant i no em vau detenir. Però és que s'han de complir les Escriptures.» [50] Llavors tots l'abandonaren i fugiren. [51] El seguia un jove, cobert només amb un llençol, i el van agafar. [52] Però ell es va desfer del llençol i va fugir tot nu.
Ps 110, 1 Oracle del Senyor al meu senyor: «Seu a la meva dreta, i espera que faci dels enemics l'escambell dels teus peus.» **Dn 7, 13** Després, tot mirant aquella visió nocturna, vaig veure venir amb els núvols del cel algú semblant a un fill d'home; arribà fins a l'ancià carregat d'anys, el van presentar davant d'ell. **Lev 24, 16** Qui blasfemi contra el nom de Déu serà condemnat a mort. Tota la comunitat l'apedregarà.	**Mc 14, 53-65** [53]Llavors es van endur Jesús a casa del gran sacerdot i s'hi reuniren tots els grans sacerdots, els notables i els mestres de la Llei. [54] Pere el va seguir de lluny fins a dintre el pati de la casa del gran sacerdot i s'estava assegut amb els guardes, escalfant-se vora el foc. [55] Els grans sacerdots i tot el Sanedrí buscaven una declaració contra Jesús per condemnar-lo a mort, però no en trobaven cap, [56] perquè molts declaraven en fals contra ell, però les seves declaracions no concordaven. [57] Alguns s'aixecaren a presentar contra ell aquesta falsa acusació: [58] «Nosaltres vam sentir que deia: "Jo destruiré aquest santuari, fet per mans d'home, i en tres dies en construiré un altre, no fet per mans d'home."» [59] Però ni així no concordava la seva declaració. [60] Llavors el gran sacerdot va anar cap al mig i preguntà a Jesús: «¿No contestes res? Què en dius, de les acusacions que aquests et fan?» [61] Però ell callava i no va respondre res. Novament, el gran sacerdot l'interrogà i li digué: «¿Tu ets el Messies, el fill del Beneït?» [62] Jesús respongué: «Sí, sóc jo; i veureu *el Fill de l'home assegut a la dreta* del Totpoderós i *venint amb els núvols del cel*.» [63] Aleshores el gran sacerdot s'esquinçà els vestits tot exclamant: «Per què necessitem més testimonis? [64] Vosaltres mateixos acabeu de sentir la blasfèmia! Què us en sembla?» Tots van sentenciar que mereixia pena de mort. [65] Llavors alguns van començar a escopir-li, a tapar-li la cara, a donar-li cops de puny i a dir-li: «Fes de profeta!» I els guardes li pegaven bufetades.
Is 45, 19 No he parlat en un lloc amagat, en un indret d'un país tenebrós. No he dit pas als descendents de Jacob que busquessin en mi respostes obscures. Jo, el Senyor, parlo clarament i anuncio les coses en llenguatge planer.» **Is 48, 16** Acosteu-vos i escolteu-me: Des del principi us he parlat obertament; jo era present quan tot allò començava.» I ara el Senyor, Déu sobirà, m'envia. Ho fa el seu Esperit.	**Jn 18, 20** Jesús li contestà: «Jo he parlat al món obertament. Sempre ensenyava a les sinagogues i al temple, on es reuneixen tots els jueus. Mai no he dit res d'amagat.

Jesús confiesa y es condenado mientras que Pedro niega y es perdonado. Estos acontecimientos específicos - datados alrededor del año 30- hablan directamente y fueron creados precisamente para una comunidad perseguida en el año 70. “Teníais que haberos comportado como Jesús, dice el mensaje, pero aunque os hayáis comportado como Pedro, todavía hay misericordia y perdón del mismo Jesús”. (Crossan, pág. 32)	**Mc 14, 66-72** **66** Mentrestant, Pere era a baix, al pati. Arriba una de les criades del gran sacerdot **67** i, en veure'l allà escalfant-se, se'l queda mirant i li diu: «Tu també hi anaves, amb el Natzarè, amb Jesús.» **68** Però ell ho negà: «No sé ni entenc de què parles.» Llavors va sortir fora, al vestíbul, i un gall va cantar. **69** La criada el va veure i començà a dir una altra vegada als qui eren allí: «Aquest és un d'ells.» **70** Pere tornà a negar-ho. Poc després els qui eren allí li tornaren a dir: «És veritat que ets un d'ells: si fins i tot ets galileu!» **71** Però ell es posà a maleir i a jurar dient: «Jo no conec aquest home de qui parleu!» **72** A l'instant va cantar el gall per segona vegada. Pere es va recordar d'allò que Jesús li havia dit: «Abans del segon cant del gall, m'hauràs negat tres vegades.» I va esclatar en plors.
	Mc 15, 1 **1**Tot seguit, en despuntar el dia, els grans sacerdots, amb els notables i els mestres de la Llei i tot el Sanedrí, van prendre un acord. I després de fer lligar Jesús, se'l van endur i l'entregaren a Pilat.
Dt 27, 25 "Maleït el qui es deixi subornar per assassinar un innocent!" [πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθῴου] **2 Sam 17, 23** Mentrestant, Ahitófel, en veure que el seu consell no havia estat seguit, va guarnir l'ase, se n'anà a casa seva, al seu poble, va fer testament i es va penjar. Fou enterrat al sepulcre familiar. **Zac 11, 12-13** Ells van comptar trenta monedes de plata i me les van donar com a salari. El Senyor em va dir: «Mira el preu magnífic en què m'han avaluat! Llança-ho al fonedor!» Jo vaig agafar les trenta monedes i les vaig tirar al fonedor que hi ha al temple del Senyor. **Jer 32, 9** Vaig comprar el camp que Hanamel, el fill del meu oncle, tenia a Anatot i li’n vaig pagar disset sicles de plata	**Mt 27, 3** **3** Aleshores Judes, el qui l'havia traït, quan veié que l'havien condemnat, es penedí del que havia fet. Va retornar les trenta monedes de plata als grans sacerdots i als notables, **4** i els digué: «He pecat entregant sang innocent.» [παραδοὺς αἷμα ἀθῷον] Però ells li contestaren: «I a nosaltres què ens importa? Això és cosa teva!» **5** Ell va llençar les monedes al santuari i sortí. Se'n va anar i es va penjar. **6** Els grans sacerdots recolliren les monedes tot dient-se: «No és permès de tirar-les al tresor del temple, perquè són preu de sang.» **7** Llavors van prendre l'acord de comprar amb aquells diners el Camp del Terrisser per sepultar-hi els forasters. **8** Per això, fins al dia d'avui aquell camp s'anomena Camp de Sang. **9** Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Jeremies: *Prengueren les trenta monedes, el preu d'aquell que alguns israelites havien avaluat,* **10** *i les donaren a canvi del Camp del Terrisser, tal com m'havia ordenat el Senyor.*
	Mc 15, 2-5 **2** Pilat el va interrogar: «¿Tu ets el rei dels jueus?» Ell li respongué: «Tu ho dius.» **3** Els grans sacerdots li feien moltes acusacions. **4** Llavors Pilat l'interrogà altra vegada: «¿No contestes res? Mira quantes acusacions et fan!» **5** Però Jesús ja no va respondre res més, i Pilat n'estava sorprès.

Ps 2, 2 Els reis prenen les armes, conspiren alhora els sobirans contra el Senyor i el seu Ungit:	**Lc 23, 6-12** **6** Pilat, […] **7** quan va saber que pertanyia a la jurisdicció d'Herodes, que també es trobava aquells dies a Jerusalem, li va enviar Jesús. **8** Herodes es va alegrar molt de veure'l. […] **11** Finalment, Herodes, amb la seva tropa, el menyspreà i, per escarnir-lo, li va posar un vestit llampant i el tornà a enviar a Pilat. **12** Aquell mateix dia, Herodes i Pilat, que abans estaven renyits, es reconciliaren.
El relato de Barrabás fue creado por Marcos porque, según él, la muchedumbre de Jerusalén había escogido a los salvadores equivocados, es decir, a los rebeldes y bandidos en la guerra contra Roma que empezó el año 66 (Crossan, pág. 525)	**Mc 15, 6-15** **6** Cada any, per la festa de Pasqua, Pilat els deixava lliure el pres que ells demanaven. **7** Hi havia un tal Barrabàs, empresonat amb els sediciosos que havien comès un assassinat durant els disturbis. **8** La gent, doncs, va pujar i demanaven a Pilat allò que els solia concedir. **9** Pilat els digué: «¿Voleu que us deixi lliure el rei dels jueus?» **10** Deia això perquè s'adonava que els grans sacerdots li havien entregat Jesús per enveja. **11** Però els grans sacerdots van incitar la gent perquè demanessin la llibertat de Barrabàs. **12** Pilat els replicà: «Què voleu que en faci, doncs, del qui anomeneu el rei dels jueus?» **13** Ells tornaren a cridar: «Crucifica'l!» **14** Pilat els deia: «Però quin mal ha fet?» Ells cridaren encara més fort: «Crucifica'l!» **15** Pilat, volent acontentar la gent, els deixà lliure Barrabàs i va entregar Jesús, després de fer-lo assotar, perquè fos crucificat.
Is 53, 7 Quan era maltractat, s'humiliava i no obria la boca. La descripción de los malos tratos según el ritual del día de la Expiación en Levítico 16	**Mc 15, 16-20** **16** Els soldats se'l van endur a l'interior del palau, és a dir, al pretori, i convocaren tota la cohort. **17** Llavors el vestiren de porpra, li cenyiren al cap una corona d'espines que havien trenat **18** i l'anaven saludant: «Salve, rei dels jueus!» **19** Li pegaven al cap amb una canya, li escopien i s'agenollaven per fer-li homenatge. **20** Acabada la burla, li tragueren la porpra, li posaren els seus vestits i se l'endugueren fora per crucificar-lo.
Gn 22, 6 Abraham va carregar la llenya de l'holocaust a les espatlles del seu fill Isaac, i ell portava les brases per al foc i el ganivet. Mentre tots dos caminaven, l'un al costat de l'altre,	**Mc 15, 21-22** **21** I van obligar a portar la creu de Jesús un que passava, un tal Simó de Cirene, el pare d'Alexandre i de Rufus, que venia del camp. **22** Dugueren Jesús a un indret anomenat Gòlgota, que vol dir «lloc de la Calavera». **Jn 19, 16** Llavors Pilat els el va entregar perquè fos crucificat. Prengueren, doncs, Jesús, i, portant-se ell mateix la creu, va sortir cap a l'indret anomenat «Lloc de la Calavera», que en hebreu es diu Gòlgota.
Ps 22, 19 …es reparteixen entre ells els meus vestits, es juguen als daus la meva roba. La túnica de lli del gran sacerdot (Ex 28, 4.39; Lv 16, 4). La robe du grand prêtre devait être sans couture (BJ)	**Mc 15, 23-26** **23** Li oferien vi adobat amb mirra, però no en prengué. **24** Llavors el van crucificar *i es repartiren els seus vestits jugant-se'ls als daus*, a veure què treia cadascú. **25** Eren les nou del matí quan el crucificaren. **26** El rètol on constava la causa de la seva condemna deia això: «El rei dels jueus.»

	Jo 19, 23 Els soldats, quan hagueren crucificat Jesús, van agafar el seu mantell i en feren quatre parts, una per a cada soldat, i també prengueren la túnica. Però la túnica era sense costura, teixida d'una sola peça de dalt a baix, i es digueren entre ells: «No l'esquincem; sortegem-la a veure a qui toca.» S'havia de complir allò que diu l'Escriptura: *S'han repartit entre ells els meus vestits; s'han jugat als daus la meva roba.* Això és el que van fer els soldats.
Is 53, 12 …perquè s'ha despullat de la pròpia vida fins a la mort i ha estat comptat entre els malfactors. Ell ha portat damunt seu els pecats de tots i ha intercedit per les seves infidelitats.	**Mc 15, 27-28** **27** Juntament amb ell van crucificar dos bandolers, l'un a la seva dreta i l'altre a la seva esquerra. **28**
Ps 22, 8-9 Tots els qui em veuen es riuen de mi, fan ganyotes, prenen aires de mofa: «Que s'adreci al Senyor, que ell el salvi, que l'alliberi, si tant se l'estima!»	**Mc 15, 29-32** **29** Els qui passaven per allí l'injuriaven movent el cap amb aires de mofa i dient: «Va, tu que havies de destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, **30** salva't a tu mateix i baixa de la creu!» **31** També els grans sacerdots se'n burlaven entre ells i amb els mestres de la Llei, tot dient: «Ell que va salvar-ne d'altres, a si mateix no es pot salvar! **32** El Messies, el rei d'Israel! Que baixi ara de la creu perquè ho vegem i creguem!» També l'insultaven els qui estaven crucificats amb ell.
Amos 8, 9 Aquell dia, apagaré el sol al mig del cel, en ple dia s'enfosquirà la terra. Ho dic jo, el Senyor.	**Mc 15, 33** **33** Arribat el migdia, es va estendre per tota la terra una foscor que va durar fins a les tres de la tarda.
Ps 22, 2 Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat? No véns a salvar-me, no t'arriba el meu clam. **Ps 69, 22** Em tiren fel al menjar; quan tinc set, em fan beure vinagre.	**Mc 15, 34-39** **34** I a les tres de la tarda, Jesús va cridar amb tota la força: «*Eloí, Eloí, ¿lemà sabactani?*», que vol dir: «*Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?*» **35** En sentir-ho, alguns dels presents deien: «Mireu com crida Elies.» **36** Llavors un corregué, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya i la hi donava perquè begués, dient: «Deixeu, a veure si ve Elies i el baixa de la creu.» **Jn 19, 28** Després d'això, Jesús, sabent que tot s'havia realitzat, perquè s'acabés de complir l'Escriptura, va dir: «Tinc set.» Hi havia allà un gerro ple de vinagre. Van posar al capdamunt d'un manat d'hisop una esponja xopa d'aquell vinagre i la hi acostaren als llavis.
	Mc 15, 37-39 **37** Però Jesús llançà un gran crit i va expirar. **38** Llavors la cortina del santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix. **39** El centurió, que estava enfront d'ell, quan veié la manera com havia expirat, digué: «És veritat: aquest home era Fill de Déu.»

Ps 38, 12 Amics i veïns s'aparten dels meus mals, els meus parents es mantenen a distància. **Ps 88, 9** Has allunyat de mi els coneguts, m'has fet repugnant per a tothom; estic reclòs, no puc sortir,	**Mc 15, 40-41** [40] També hi havia unes dones que s'ho miraven de lluny estant; entre elles, Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume el Menor i de Josep, i Salomé. [41] Aquestes dones seguien Jesús quan era a Galilea i li prestaven ajut. N'hi havia també moltes d'altres que havien pujat amb ell a Jerusalem.
Is 53, 9 L'han sepultat amb els malfactors, l'han enterrat entre els opulents	**Mc 15, 42-47** [42] Arribat ja el capvespre, com que era el dia de preparació, el dia abans del repòs del dissabte, [43] Josep d'Arimatea, membre distingit del Sanedrí, que esperava també l'arribada del Regne de Déu, va gosar entrar a veure Pilat per demanar-li el cos de Jesús. [44] Pilat es va estranyar que ja fos mort i féu cridar el centurió per preguntar-li si això era cert. [45] Informat pel centurió, va permetre a Josep que s'endugués el cadàver. [46] Josep va comprar un llençol, va baixar Jesús de la creu, l'embolcallà amb el llençol i el va dipositar en un sepulcre que havia estat tallat a la roca. Després va fer rodolar una pedra davant l'entrada del sepulcre. [47] Maria Magdalena i Maria, mare de Josep, miraven on el posaven.
Deu 21:22 Quan un home que ha comès un crim és sentenciat a mort i l'executen penjant-lo en un arbre, el seu cadàver no ha de quedar penjat tota la nit. L'han d'enterrar el mateix dia, perquè tot home penjat en un patíbul és un maleït de Déu. No profanis el país que el Senyor, el teu Déu, et dóna en possessió. **Ex 12:46** L'heu de menjar en una sola casa; no tragueu gens de carn fora de la casa. No li heu de trencar cap os. **Is 34, 21** [El Senyor] vetlla per cadascun dels seus ossos, no en trencaran cap ni un. **Za 12:10** Llavors em miraran a mi, aquell que han traspassat, ploraran com es plora la mort d'un fill únic,	**Jn 19, 31-37** [31] Per als jueus era el dia de la preparació, i els cossos no es podien quedar a la creu durant el repòs del dissabte, més quan aquell dissabte era una diada solemníssima. Per això els jueus van demanar a Pilat que trenquessin les cames dels crucificats i traguessin els seus cossos. [32] Hi anaren, doncs, els soldats i van trencar les cames del primer i les de l'altre que havia estat crucificat amb Jesús. [33] Quan arribaren a Jesús, es van adonar que ja era mort i no li trencaren les cames, [34] però un dels soldats li traspassà el costat amb un cop de llança, i a l'instant en va sortir sang i aigua. [35] El qui ho veié en dóna testimoni, i el seu testimoni és digne de crèdit. Ell mateix sap que diu la veritat, perquè també vosaltres cregueu. [36] En efecte, tot això va succeir perquè s'havia de complir allò que diu l'Escriptura: *No li han de trencar cap os.* [37] I en un altre lloc l'Escriptura diu: *Miraran aquell que han traspassat.*
	Mc 16, 1 [1] Passat el repòs del dissabte, Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume, i Salomé van comprar olis aromàtics per anar a ungir el cos de Jesús.

Is 53, 11 El meu servent, després del que ha sofert la seva ànima, veurà la llum i se'n saciarà; ell que és just, farà justos tots els altres, perquè ha pres damunt seu les culpes d'ells,	**Mc 16, 2-8** [2] El primer dia de la setmana, molt de matí, arribaren al sepulcre a la sortida del sol. [3] Es deien entre elles: «¿Qui ens farà rodolar la pedra de l'entrada del sepulcre?» [4] Llavors van alçar els ulls i s'adonaren que la pedra ja havia estat apartada; era una pedra realment molt grossa. [5] Van entrar al sepulcre i veieren assegut a la dreta un jove vestit de blanc, i s'esglaiaren. [6] Ell els diu: «No us espanteu. Vosaltres busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat: ha ressuscitat, no és aquí. Mireu el lloc on l'havien posat. [7] Però ara aneu a dir als seus deixebles i a Pere: "Ell va davant vostre a Galilea; allà el veureu, tal com us va dir."» [8] Elles sortiren del sepulcre i van fugir, plenes d'esglai i tremoloses; i no digueren res a ningú, perquè tenien por. **Jn 20, 1** El primer dia de la setmana, Maria Magdalena se'n va anar al sepulcre de bon matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre.

El falso profeta egipcio.

Sin embargo, el falso profeta (ψευδοπροφήτης) egipcio causó a los judíos males mayores que éstos. Se presentó en el país un charlatán (ἄνθρωπος γόης) que se ganó la fama de profeta(προφήτου πίστιν ἐπιθεὶς ἑαυτῷ). Reunió a unas treinta mil peronas engañadas (τῶν ἠπατημένων) por él, y las llevó desde el desierto (ἐκ τῆς ἐρημίας) al llamado Monte de los Olivos (εἰς τὸ ἐλαιῶν καλούμενον ὄρος), desde donde era posible penetrar por la fuerza en Jerusalén, y, tras imponerse sobre la guarnición romana, reinar sobre el pueblo como un tirano, para lo que tomaría como guardia personal a los que entraran con él. Sin embargo, Félix se adelantó a su ataque y le salió al encuentro con las tropas romanas...
BJ II, 161ss

[167] 6. Les actes des brigands (τῶν λῃστῶν) remplissaient ainsi la ville d'impiétés de cette sorte. Quant aux imposteurs et aux trompeurs (οἱ δὲ γόητες καὶ ἀπατεῶνες ἄνθρωποι), ils conseillaient au peuple (τὸν ὄχλον ἔπειθον) de les suivre au désert (αὐτοῖς εἰς τὴν ἐρημίαν ἕπεσθαι), [168] car, disaient-ils, ils lui montreraient des miracles et des signes (τέρατα καὶ σημεῖα) éclatants dus à la Providence divine. Beaucoup les écoutèrent et furent châtiés de leur folie, car Félix les livra au supplice quand on les amena devant lui. [169] A ce moment là vint à Jérusalem un Egyptien qui se disait prophète (προφήτης εἶναι λέγων) et qui conseilla à la populace (τῷ δημοτικῷ) de monter avec lui au mont appelé le Mont des Oliviers (πρὸς ὄρος τὸ προσαγορευόμενον ἐλαιῶν), qui se trouve en face de la ville, à cinq stades de distance. [170] Il répétait, en effet, aux gens qu'il voulait leur montrer de là comment sur son ordre les remparts de Jérusalem s'écrouleraient et il promettait de leur frayer ainsi un passage. [171] Félix, lorsqu'il apprit cela, ordonna à ses soldats de prendre les armes et, s'élançant hors de

Jérusalem avec beaucoup de cavaliers et de fantassins, il attaqua l'Égyptien et ceux qui l'entouraient ; il en tua quatre cents et en fit prisonniers deux cents. [172] L'Égyptien lui-même s'échappa de la mêlée et disparut. A nouveau les brigands excitaient le peuple à la guerre contre les Romains, en disant qu'il ne fallait pas leur obéir, et ils incendiaient et pillaient les villages de ceux qui leur résistaient.

Ant XX, 169-170

Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quan vindrà l'amo de la casa:
al vespre (ἢ ὀψε), a mitjanit (ἢ μεσονύκτιον),
al cant del gall (ἢ ἀλεκτοροφωνίας) o a la matinada (ἢ πρωι);
Mc 13, 35

Mc 14, 17 Arribat el capvespre (ὀψίας), Jesús vingué amb els Dotze.	
Mc 14, 71 «Jo no conec aquest home de qui parleu!». A l'instant per segona vegada va cantar el gall (ἀλέκτωρ ἐφώνησεν).	**Jn 18:27** Pere tornà a negar-ho, i a l'instant el gall cantà (ἀλέκτωρ ἐφώνησεν).
Mc 15:1 Tot seguit, en despuntar el dia (πρωι), els grans sacerdots, amb els notables i els mestres de la Llei i tot el Sanedrí, van prendre un acord. I després de fer lligar Jesús, se'l van endur i l'entregaren a Pilat.	**Jn 18:28** :Després dugueren Jesús de casa de Caifàs al pretori. Era de bon matí (πρωι). Però ells no van entrar dins el pretori, per no quedar impurs i poder menjar el sopar pasqual.
Mc 15:25 Eren les nou del matí (ὥρα τρίτη) quan el crucificaren.	
Mc 15:33 Arribat el migdia (ὥρας ἕκτης), es va estendre per tota la terra una foscor que va durar fins a les tres de la tarda (ὥρας ἐνάτης).	**Jn 19:14** Era el dia de la preparació de la Pasqua, cap al migdia (ὥρα ἦν ὡς ἕκτη). Pilat diu als jueus: «Aquí teniu el vostre rei.»
Mc 15:34 I a les tres de la tarda (ἐνάτῃ ὥρᾳ), Jesús va cridar amb tota la força: «*Eloí, Eloí, ¿lemà sabactani?*», que vol dir: «*Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?*»	
Mc 15:42 Arribat ja el capvespre (ὀψίας), com que era el dia de preparació, el dia abans del repòs del dissabte, Josep d'Arimatea, membre distingit del Sanedrí, que esperava també l'arribada del Regne de Déu, va gosar entrar a veure Pilat per demanar-li el cos de Jesús.	
Mc 16:2 Y molt de matí (λίαν πρωι), el primer dia de la setmana, arribaren al sepulcre a la sortida del sol.	**Jn 20, 1** El primer dia de la setmana, Maria Magdalena se'n va anar al sepulcre al matí, quan encara era fosc (πρωϊ σκοτίας ἔτι οὔσης), i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre

Mc 1, 35
Καὶ **πρωῒ ἔννυχα λίαν** ἀναστὰς ἐξῆλθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον κἀκεῖ προσηύχετο.
De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant.
Muy de madrugada / A la mañana, mucho antes de amanecer / Le matin, bien avant le jour

Mc 11, 20
Καὶ παραπορευόμενοι **πρωῒ** εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.
Al matí, tot passant, van veure que la figuera s'havia assecat de soca-rel.
Por la mañana / De madrugada / Au matin

Mc 13, 35
γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἢ ὀψὲ ἢ μεσονύκτιον ἢ ἀλεκτοροφωνίας ἢ **πρωΐ**,
Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quan vindrà l'amo de la casa: al vespre, a mitjanit, al cant del gall o a la matinada;
Al amanecer / A la madrugada / Le matin

Mc 15, 1
Καὶ **εὐθὺς πρωῒ** συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν Πιλάτῳ.
Tot seguit, en despuntar el dia, els grans sacerdots, amb els notables i els mestres de la Llei i tot el Sanedrí, van prendre un acord. I després de fer lligar Jesús, se'l van endur i l'entregaren a Pilat.
Apenas se hizo de día / En cuanto amaneció / Et aussitôt, le matin

Mc 16, 2
καὶ **λίαν πρωῒ** τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.
El diumenge, molt de matí, arribaren al sepulcre a la sortida del sol.
Muy de mañana / Muy de madrugada /Et de grand matin